Quelle: https://manuscripta.at/?ID=409
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

uoluntate benefecerunt in ipsa libertate.
uitt si quispiam adturpem concupiscentiam oculis
intens excecari iubere recte utique au
diret. In quibus oculis peccasti in eis sup
plicium meruisti. Iudicio enim quisque ani
mus seu bono seu malo utitur. ad benefa
ciendum et ad peccandum. Non in quem
et ut in quo iudicat in eo iudicet. hoc
est ut in ipso animi sui iudicio penas
luat. cum ea mala patitur que male iu
dicante animum sequuntur. Alia namque
manifesta tormenta que post futura
per pantur. etiam ipsa ex eodem male uo
luntatis ordine arcesita. In ipso autem ordo
ubi appetitus uoluntatis humanaque om
nium est mensura factorum factorque. et minuo
pena sequitur culpam plerumque maior
in sentientis cecitate grauiore. Ideo cum
dixisset in quo iudicio iudicaueritis
iudicabimini secundum aduuntur. Et qua
mensura mensi fueritis metietur uobis.
Non uoluntate quippe ipsa metietur bonum ho
bona facta. et in ea metietur ei beatitudo.
Temque uoluntate ipsa metietur malum
homo mala opa et in ea metietur ei mi
seria. quem ubi quisque bonus est cum bene
utitur. ibi et malus eum male utitur. de p
hoc ibi et fit et beatus et miser. hoc est in
ipso siue uoluntatis affectu quae om
nium factorum meritorumque mensura est. Et
qualitatibus quippe uoluntatum in exte
rum spaciis siue recte facta siue peccá
metimur. Alioquin maius peccatum fuit
arborem deicere quam hominem oc
cidere. Illud enim fit longa mora
uetibus multis. hoc uno ictu breuissi
mo tempore. per quo tam exigui temporis
tam grandi peccato si per penitentia depre
cacione homo puniretur. etiam minus
eum illo actum quam dignum fuerat dicetur.
quamuis in spacio temporali longitudo pe
ne cum breuitate facinoris nullum com
panda. Quid igitur contrarium est si erunt parti
longa et et parti eterna supplicia. si alius
alia mitiora et acriora. ut quibus tempus
equale est in sit equalis aspritas. ipse in
suram et peccatorum in inductione
temporis. in uoluntate peccantium.
Voluntas quippe ipsa punitur siue ani
mi supplicio siue corporis. ut que de
lectat in peccatis ipsa plectatur in pe
nis. et ut qui iudicat sine misericordia sin
iudicetur. et in hac quippe sententia
ad hoc solum eadem mensura est. ut
quod non prestitit in ei prestetur. atque ita quod ipse
iudicant eternum erit. quamuis quod iudicatum
eternum esse nequiuit. Inde igitur mensura quomodo
in eternorum malefactorum eterna supplicia remeti
untur. ut quia eternam uoluit habe
peccati perfrucionem eternam inuenit
at uindicte seuieritate. Hanc sinit
proposita breuitas responsionis mee.
ut colligam omnium certe quam pli
ma. que de peccatis et de peccatorum
penis seii libri habent. atque ex his una
eruam sine ulla ambiguitate sentien
tiam. si tamen id valeam uiribus meis.
et si congruum nancisci otium. Ne tam
arbitrio satis esse monstratum in esse o
trarium eternitati supplicio qod
in eadem mensura reddunt. in qua
peccata commissa sunt.

De filio dei secundum salomonem.

Post has questiones qui eas ex
porphirio proposuit hoc adiun
xit. Dane et de illo inquit me dig
naberis instruere. siuere dixit salo
mon filium dei non licet. ecto respondet.
non solum hoc non dixit. uerum etiam dixit